

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. še se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. — Opravništvo, na katero naj se blagovoltijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Hrvatje o Slovencih.

V našem članku od predzadnje nedelje omenjena izjava hrvatskega poslanca Folnegovića o Slovencih in rečeni naš članek sta prouzročila tri večje članke v hrvatskem novinarstvu, katere ob kratkem v naši dnevni kroniki kratko vknjižiti menda je tem bolj naša novinarska dolžnost, ker smo preverjeni, da za razširjenje in utrjenje id e je jugoslovanske zveze in absolutne potrebe bodočega zjedinenja Slovenstva s Hrvatskem ponavljanja taci izjav ni tu pri nas ni pri Hrvatih nij nikdar preveč.

Prvič omenjamo uvodni članek „Obzorov“ od 20. t. m., kateri pod naslovom „Slovenci i Hrvati“ popolnem sprejema idejo, a za sedaj prav razumno in resnično tako-le piše: „Ko bi Slovenci prevzeli (takoj sedaj) hrvatski jezik, ne bi se odtrgali Cislejtaniji in ne bi došli s tem še pod kraljevino Hrvatsko. Krajina in Dalmacija imasti z nami jeden jezik i jedno knjigo, z našo kraljevino ju vežejo vsi zakoni tega sveta, pa ne moremo vendar še zaprek zjedinenja odpraviti. . . Ko bi književnici slovenski uveli hrvatski jezik v literaturo, potem bi njih ljudstvo ostalo brez duševne hrane, še lažji plen navaljujočej poplavi nemškega jezika. Nemec bi še menj pustil, da se v slovenskih šolah hrvatski uči.“ To je za sedaj žalibog živa istina. „Obzor“ prav sodi dalje, da se moramo Slovenci prej s Hrvati v eno deželo zjediniti, potem bode tudi jezikovo zjedinenje lehko.

Glasilo narodne opozicije „Primorac“ pak piše v svojem uže omenjenem članku 20. jan.: Občeni naš položaj je jasen. Kot ograneke velicega slovanskega debela nijsmo in ne bo-

demo nikdar zatajili svoje iskrene simpatije nasproti drugim sorodnim plemenom, s katerim nas veže rod in naši politični interesi. . . Nasproti Slovencem je naš odnošaj vrlo srčen. Mi ne dvomimo, a radujemo se da ovo priznaje i „Slovenski Narod“, da sta Hrvat in Slovenec jedno pleme slovansko. To nam dokazuje tudi prešlost. Nikjer se pa v sedanjosti ne vidi toliko jasno jedinstvo Hrvatov in Slovencev, nego v okolnosti, da slovenski književniki vedno bolj hrvaščini približujejo se. Temu je baš dokaz „Slovenski Narod“, koji piše tako jasno i tako hrvatski, da ga pri nas vsak le količkaj izobražen razumeje.“

Tretja izjava je dr. Mikančeva, dolg članek v „Prim.“ 22. jan., odgovor Folnegoviću, v katerem vodja narodne opozicije odbija misel, da bi se bila opozicijska stranka v starčevičevsko pretočila in reče mej drugim: „Svoboda in pravo narodno jedinstvo brez podredjenja bodi si od katere strani, cvete nam pak za bodočnost samo v ideji Slovanstva.“ Zato izraža dr. M. tudi željo, da bi se Slovenci s Hrvati književno zjediniili.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. januarja.

Gospodarstveni odsek **državnega zbora** je posvetoval se o trgovinsko-političnem vprašanji. Po dolgej generalnej debati je referent Dormitzer naglašal spravljalivost, ki so jo kazali vsi govorniki. Hohenwart je nasvetoval, naj se pristavi, da nij v izjavah vladnih odgovorov na interpelacijo, katero je on s tovariši v tej zadevi stavil. Odbor je sklenil, da se o tem predlogu še le potlej govori, kadar bode posvetovanje o poročevalčevem nasvetu rešeno.

Ministerska kriza doni uže zopet enkrat iz Dunaja. Lasser je bolan in ne sme več delati, on bo odstopil. Z njim pa hoče Auersperg odstopiti, Unger je nepriljubljen. In ker nij boljšega, raznašajo se glasi, da bi Chlumetzky postal minister notranjih, Herbst (?) pa trgovinskih stvari.

V **ogerskem** zboru je poslanec Madarasz vlado interpeliral, kako stoji obravnave zaradi samostalne ogerske banke. Mogoče, da si je Tisza pri tem skrajnem levičnjaki to interpelacijo naročil.

Vnanje države.

Ruski „Golos“ svoje zadovoljstvo izraža, da je angleška vlada pritrdila reformske noti Andrassy-jeve in naglašja, da udeležanje Angleške pri evropskem koncertu je potrebno za utrjenje občnega miru.

Iz **Belgrada** javlja telegraf, da so vsak dan pod predsedstvom kneza Milana važne seje. Kaj se sklepa, ali vojna s Turki, ali se le „komploti“ in zarote iščejo, ne pové se.

Občno mnenje je po neodvisnih časnikih, da ima zadnja odločilna in sijajna zmaga **Hercegovincev** velik pomen, in da diplomatske note, ki so se s tako težavo kovalé, naenkrat nekako za zdaj prekasne dela, ker zmagovalni vstasi ne bodo hoteli obetanih turških poboljšic, ampak še krepkejše bode odmevalo po jugu: ven s Turkom!

Francoski oficijozni listi se dvizajo prekljavati novico, da se Francozi na vojno pripravljajo in orožujejo. Francoski listi sami so razširili vest, da se flota pripravlja in verjetno je, da je res, kajti če iz orientalnega vprašanja kaka katastrofa vzrase, ne bode hotela Francoska čisto nepripravljena biti.

Italijanska zbornica bode v kratkem zaprta in 6. marca se začne nova postavodajalna doba. Vlada nij zadovoljna s sedanjim parlamentom, in tudi kralj ne; premalo jedinstvi vlada v njej, katere manjka torej povsod.

Listek.

Mladi Slovák.

(Slovaški spisal Ivan Kalinčák.)

II.

Sredi dvorane stoji dolga s črnim prtom pogrnena miza; okolo nje stojé visoki stoli, na katerih sede starci, kateri so živeli in pali v pozabljenju s padom slovenskim. Na konci mize stoji črn stol, kot prestol in na njem sedi Jurij Trenčinski. Pred njim na mizi leži usnjata knjiga, sveto pismo, kakor pripovedujejo, pisano z vlastno roko Metodovo, a poleg nje križ, to častno geslo krščanstva. Okolo sede ali stoje starci, možje in mladenči. Vse molči kakor v grobu.

Jurij Trenčinski dvigne sivo glavo in obrne svoj moški obraz proti skupščini in na njem si mogel čitati, da mu nij glava toliko radi starosti, kolikor radi težkih brig in pretrpenih jadov osivela. Okó mu je tiho in mirnega žara, ali na kogar pogleda, kakor da mu hoče do-

dna duše seči in ga z neizreklivim zaupanjem k sebi privleči.

Začne govoriti:

„Možje Slovaki! Minoli so oni lepi časi, ko smo si svobodno roke podajali po cvetočih dolinah in dragah naših; sedaj se moramo skrivati in dobro zapirati v utrjena mesta, ako hočemo, da od srca k srcu govorimo. Možje Slovaki! dobro se še spominjate dnij zlate naše svobode in hudo vas boli, da smo pali — tako globoko pali; no kaj bi to omenjal; ne bom vam omenjal časov prošlih in sedanjih ne bom vam razgrinjal naše potlačenosti in sramote, ne bom vam našteval naših hrepenenj, želja in nakán! Sami dobro veste, da smo se tu sešli, mi nekdanj slavni, sedaj propali, nekdanj svobodni, sedaj potlačeni, nekdanj dogovarjajoči se po volji, sedaj tožbe in želje jeden družemu tiho šepetajoči, da nas niti izdajalni vetrovi ne čujejo, jeden družemu omenjajoči tajno te tožne in črne dni, ko smo pali, ko smo izgubili zlato svobodo, vlastne brate in mile prijatelje svoje, izgubili vse, vse — samo nadeje

ne! Spomnite se možje Slovaki! svojih sinov svojih bratov, kateri so pri Požunu pali, spomnite se, da tam leže odsekane roke vaše, da ste tam izgubili mnogo, izgubili vse — samo nadeje ne! No dosta naj bode tožnega govorjenja! Govorimo raje o svojih nadejeh in upanji! — Nij častno, da kdo svoja pleča svojevoljno družemu za podnožje podaje, nij častno, da propali narod pozabi, da je nekaj boljšega ko vsakdanje življenje. Bratje Slovaki! časi teko jeden za drugim in nove moči se brez prestanka rodé; slabi vzrase v velicega moža, moža zapušača moč in često prestopi potlačeni ozke meje svojega življenja, ter se upre silnemu tlačitelju, da se ta ne more načuditi, od kod slabemu na jedenkrat toliko moči. Ljudje! nij-li morebiti tudi nam zasvetil dan nenadejane sile in moči?“

In po celej dvorani zagrmí jednoglasno:

„Je zasvetil!“

Jurju Trenčinskemu pa zasije oko in starci okolo mize dvignejo malo prej povešene

Dopisi.

Iz Maribora 23. jan. [Izv. dop.] (O volitvi.) Graška „Tagespost“ od 21. jan. naznanja iz Maribora, da so ustavoverci, rekte nemškutarji (kajti Slovenci smo prav za prav bolj „ustavoverni“ kot naši nasprotniki) za deželni zbor „baverskega kmeta“ Wretzla, Slovenci pa kanonika Kosarja postavili za kandidata. Kar se tiče nas, narodne stranke še niti mislili nismo, kandidature ponujati gosp. kanoniku Kosarju, niti gg. duhovniki v Mariboru niso mislili na tega kandidata in tudi g. kanonik Kosar sam nij mislil kandidirati in tudi ne bode. Tem menj se je moglo govoriti o tej kandidaturi. Korespondent „Tagespost“ iz Maribora, pa kaj tedaj lažeš ali se ti je kaj sanjalo, ali se izmišljaš.

Denes in jutri se še le bomo dogovorili o kandidatu in sicer složno vsi Slovenci. Upamo, da bomo letos volili moža, kateremu nemčurji čisto zastoj stavijo protikandidata. Kar se pa Wretzla tiče, bi jaz na njegovem mestu onim gospodom, ki mu kandidature silijo v lice zagrmel in dejal — delajte se sami iz sebe norca — a iz mene ne! Res čudno pamet imajo ti ljudje, da tako ponujajo ta imenitni posel človeku, ki se sam brani in je toliko pametnejši od onih, da vsaj izprevidi, da mora človek, ki sedi v deželnem zboru v Gradci, več znati kot malo Mariborčanko čitati in z navadnimi kričači politikovati. Kar se pa zaslug tiče, ne poznamo druge pri njem kot to, da je zdajšnjemu arestantu Brandstätterju pomagal na noge, za kar se mu je Frice zahvalil, da ga je ob par tisoč spravil. Wretzel bi še malo zaupanja imel pri kmetih rotveinskih — a ker je sedaj obče znano, da je bil v neke dotiki s Fricetom, od onega časa je Wretzel izgubil vpliv. Druga zasluga Wretzlnova bila bi res ona za rotveinsko šolo, a kaj briga to vse druge občine razen rotveinske?

Sicer pa bi najlepše bilo za Mariborčane če se sploh ne bi brigali za volitve na deželi, katera je slovenska, in ne mora biti nemška, naj si tudi pete pogrižejo. Kajti tudi za mesta in trga bi bili lahko mi postavili kandidata in bi vedno lepo število glasov dobili. In če bi bila razen dr. Duhača tudi baron Rast in pruski Reuter kandidirala, bi

bil naš kandidat celo prodril. A tudi tačas bi ne bili mi postavili kandidata, ampak cela slovenska stranka bila bi volila g. dr. Duhača. Ker se nadajamo od g. dr. Duhača, da ne bode samo šel iskat časti v Beč, ampak da bode tudi res za blagost volilcev delal, mej katerimi pa je večina taka, da ne vé, kaj jej manjka. Z volitvijo g. dr. Duhača smemo Slovenci še nekaj zadovoljni biti, kajti čeravno renegat slovenskega plemena, vendar nij tako zagrizen sovražnik vsega slovenskega, kot na pr. prus Reuter in brez talentni Rast, kateri je sedaj tako žalosten, da je na vsa častna mesta resigniral in se bode zdaj menda skrtil v polhovo luknjo. — Dr. Duhač bode tudi gotovo vedel, kaka potreba je slovenski jezik za vsacega Mariborčana.

Našega kandidata za deželni zbor pa bomo te dni naznanili.

Iz Gorice 23. jan. [Izv. dop.] — r. Začetkom marca se začne letošnje deželno zborovanje. Kaj bo naš zbor — razen deželno — gospodarstvenih stvari — razpravljaj, — o tem še nihče nič ne ve. Šestletno trudapolno delovanje je menda naše gg. poslance uže tako upehalo, da so onemogli, če jim nij celo tvarine zmanjkalo za nove razprave in naredbe. Kaj hočete, postava zastran novih zemljiških knjig, za katero se je naš zbor od prvega začetka do lanskega leta potezal, je zdaj potrjena; zdaj se uže začenjajo priprave delati, da se izvrši. Se ve da, kakor vse kaže, ne bomo imeli ne letos ne h letu še dolgo zaželenih in prepotrebnihi zemljiških knjig; a vendar, če pojde količkaj po sreči, bodo v še enkrat tolicem času, kolikor sta zbor in vlada za svoje razprave potrebovala, dokler smo postavili dobili, skoro gotovo dognano. Naši otroci jih bodo veselili. —

Deželna kmetijska šola v Gorici, ustanovljena in dvakrat preuravnana, je tudi uže tako izmolzen predmet, da bi se ga sedanji zbor težko več lotil v razpravo vzeti. Teško porojeno dete — boleha, pa vendar živi. Morda bo imel nov zbor zadosta poguma, da mu napravi operacijo, vsled katere ozdravi in okrepi, ali — pogine.

Preuredba občin, reforme v deželnih postavah zastran ljudskih šol, skladovnih in družih cest itd. moj bog! s temi vprašanji so

si naši sedanji poslanci uže toliko glave belili in vbijali, da jim nikakor ne moremo zameriti, ako uže anticipatim pred zadnjim zborovanjem o njih — prestopijo na dnevni red. — Nove misli, novi dokazi za peticije v korist Predelski železnici, kde za boga! bi jih več našli? Usahnili jim je vir — kakor je usahnil vir državnih zalogov za taka početja.

Uže v preteklih sesijah smo zapazovali, kako mlačno, tiho, mirno se je vse razpravljalo, ali prav za prav nič razpravljalo; kajti prišlo je uže vsakrat vse razpravljeno v zbornico. Čitali in potrjevali so se sejni zapisniki prejšnjih sej, sem ter tija je kdo pro forma kaj interpeloval — pa brez vsega eclata, poročevalci so poročali, mnogokrat tudi ne, splošne razprave nobene, pri glasovanju so poslanci obsedeli in vstajali, kakor bi jih imel predsednik na vrvi — in v jednej k večemu poldrugej uri je bila vsaka seja končana. Seje so bile tako dolgočasne in mrtve, da so se jih celo najmarljivejši poslušalci naveličali. Kaj hočete več, še klop žurnalistov je bila v lanskej sesiji vedno prazna!

Zatorej le kmalu nove volitve in nove može, da pride zopet kaj živjenja v našo zbornico!

Iz Središča 23. jan. [Izv. dop.] Denes imel je naš krajni šolski svet svojo sejo. Mej raznimi točkami bila je tudi volitev novega odbora, v katerega so voljeni sledeči gg. A. Švingar, župnik, za prvosednika; T. Sejn-kovič, tržan, za podpredsednika; Venigerholz, Bedjanič, Žnidarič, Korošec za odbornike. Novemu odboru želimo dober vspeh, sosebno g. prvosedniku, kateri je iskren prijatelj šole, — da bomo, kadar on to častno mesto odstopi tudi o njem, kakor o dosedanjem prvosedniku gosp. Venigerholzu reči mogli: „Bil je vnet prijatelj šole, podpiral jo je ter mnogo za povzdigo naše šole storil“.

Več dnij uže imamo južno toplo vreme, sneg se taja in res želebi bi bilo, da bi kmalu raztopil — ker drugače ozimina pod debelo snežno odejo preide. — Drava je bila na več mestih zamrznena in voda, karera je svoj pot nad ledom iskala, prouzročila je obilo škode. Pri nas je odvela tri mline polomivši jim verige, odnesla jih daleč v stran na neko kamenje zraven struge, ker jih po Dravi led nij dalje pustil. Novo vino je dobro — a kupcev nij. Vsako leto je v ljutomerskih bregovih

glave: ta beseda je kot strela pretresla celo veliko skupščino.

„Naštel sem ti naše sile,“ reče jeden na levej strani vstajajoč stavec, „ti veš, na koliko družin z menoj sprijateljenih se moreš čvrsto naslanjati!“

„Vem,“ odgovori mu Jurij Trenčinski, „ti, Svetoš, Milota. Nezdaj in vi vsi drugi ste mi povedali število in moč prijateljev in zaveznikov. Sedaj mi pa povejte, kdaj bodo vsi ti na Trenčin prišli, kaj in kako je nam početi!“

„Jaz mislim,“ poprime Milota besedo, „da moramo najprej Dluogoša na Bekovem uničiti, ker je on huji od vsega zla na svetu, sovražnik vlastne krvi in rana, katero on seka, nij samo navadna bol, nego peče v dno duše.“

— Na Dluogoša! Na Dluogoša! — zasliši se nekoliko glasov.

Na to vstane za mizo Svetoš in začne govoriti tiho, ali ostro s slabim glasom, ali krepko in silno, da mu je človek mogel spo-

znati v besedah tisti stari ponos, ki poteka iz notranje svoje cene:

„Prijatelji moji! Mislim, da sem zaslužil v svojem življenji, ker sem mnogo žrtvoval in izdal za našo stvar, da tudi vi meni nekaj po volji storite. Vse sem izgubil, moji dvori so porušeni, kar sem imel, razdeljeno je mej sovražnike, pet sinov mi leži v črnej zemlji pokopanih, a njih kri je po požunskih poljanah razlita; sedaj nemam prav nič na tem svetu, do jedinega sina, in o tem sinu bi rad nekaj rekel, predno kaj sklenete!“

„Govori, govori, stavec!“ razlega se po skupščini.

„Glejte, prijatelji moji! jednega sina imam in ta je napojen s solzami nad našo propastjo prolitinu, odgojen v nadi na prihodnje lepše čase, prsi so mu uže od malega razgrete s svetim ognjem in glejte ga samega, odraslega in čilega junaka pred vami, da vas vpraša, hočete ga-li sprejeti v svoje društvo — društvo bratov slovenskih.“

Vsi molče, a stari Svetoš jih pogleda z pol zaprtimi očmi.

Jurij Trenčinski si podpre z roko glavo, ter mu tiho odgovori:

„Svetoslav! Mi priznavamo tvoje zasluge in gorečnost tvojega sina, ali pomisli samo, da so zakoni našega društva strašni, in da jih samo mož more vršiti! Mladenič ne vé, kaj se mu še v življenji dogoditi more; mladenčevemu srcu se še vse mili, kar z očmi gleda, ker mu niso niti oči, niti srce zaprto krasoti in slasti tega sveta. V našem društvu imamo do sedaj samo može in nikogar nismo zavezali s trdimi prisegami, da z nami drži, ki bi tega brez velike borbe sam s soboj držati ne mogel. Tvoj Stanislav se more z nami boriti, svoj namen izpeljati, — ali samega sebe, svoje bodočnosti naj ne gubi.“

„Prav imaš! — pristavi Milota. — Vemo, da so naši zakoni trdi, vemo, da naša vera ne išče tacihi darov, kakoršne mi zahtevamo; vemo, da nam sije solnce nebeško, da se grejemo od njegove toplote; ali tudi to vemo, da se naš pali in potlačeni narod do svoje prejšnje vrednosti ne more inace dvigniti, kakor da pozabi vse, vse drugo, le svoje

gomljalo kupcev, a letos nij nikogar — tu in tam pride kateri vendar ne kupi dosta. Vedro je po 8 do 9 gl. se pa tudi, ker je za denar sila, kupi po 6 gl. — Kaj je krivo, da kupčija peša? Nesrečni krah, stanje fabrik itd. Kdaj bo vendar bolje?

Iz savinjske doline 23. jan. [Izv. dop.] Kladiivo je bilo „trudne, pozne ure že“. — Vse se je zibalo uže v sladkih sanjah in glej od daleč sem slišal otožen moški glas. Vlečem na ušesa in pogledam, z okna v krasno lepo mesečno noč in kaj čujem? Znani mozirski ponočni varuh „Jokelj“ je pel — nemško navadno pesen: „Meine Herren und Frauen, last euch sogen, es hot schon zwölfe geschlogen etc.“, katero menda vsako uro po noči poje, kakor se mi je pripovedavalo. Mozirski psi so se pa kar o njega zaganjali in sam ne vem, kako je bilo, da ga nijso raztrgali, in kako jim je ušel. Jaz menim, da kakor je nepotrebno, da čuvaj — nemško pesen trobi kakor je v malem trgu, je tudi toliko psov nepotrebnih kateri vsacega človeka napadajo in vznemirjajo. Človek uže sam ne ve, kako bi se jih branil. V krčmi mi je mož pravil, da se otroci še ne upajo v šolo hoditi, ker vedno tisti sitni čuvaji po trgu gori in doli tekajo in vsacega menj znanega človeka z divjem lajanjem napadajo. Menim, da bi bilo dobro, ko bi jih „decimirali“.

Tedaj to so — poleg v zadnjem dopisu omenjenega — opazke mirnega opazovalca. Končno Vam pa dragi slovenski posestniki in kmetje, ki ste jedro našega národa, na katere se jedino zanaša naša bodočnost v današnjih dnevih nihilizma in indiferentizma, na srce polagamo, da vsaj vi trdno stojite za národno reč! Terjajte povsod neustrašljivo slovenske spise in odloke. Vsaj sami sebe ne zamerjajte! — Falango je treba skleniti proti nihilistom! Črni oblaki se bodo trgali, pokazalo se bode smeljajoče nebo nad zemljo.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Iz Dunaja 25. januarja. Poročila iz Belgrada pripovedujejo, da je polajaz kneza Milana tak, da se ne more obdržati. Srbski národ hoče imeti črnogorskega Nikola za kneza in Rusija Nikolo podpira. Karagjorgje-

vič je nemogoč. Akcija Srbije začne marca meseca.

Domače stvari.

— („Slovenske knjižnice“) zbirke slovenskih povestij itd. — drugi zvezek, obsegajoč Bret Hartove „Kalifornske povesti“, stavi se v četrti tiskovni polji in izide v prvi polovici februarja. — Prvi zvezek, nov originalen slovenski roman „Doktor Zober“ od Jurčiča dobi se za 60 kr. tudi posamezno v „národnej tiskarni“ naravnost ali po poštnem povzetju.

— (Hubmajer) „Obzoru“ od 24. t. m. piše, da vest v „D. Z.“ nij resnična, da bi se bil on oddaljil od bojišča, ker je samo za dva dni iz tabora odšel zaradi organizacije in dopolnjevanja vstaških čet. „Dolžnost mi je pred celim svetom izreči — pravi —, da jaz svete stvari za katero sem se posvetil, nečem pod nikakimi okolnostmi popustiti.“

— (Ljubljanski knezoškof) g. dr. Pogačar se je predvčeranjem iz Dunaja vrnil v Ljubljano.

— (Sokol) je imel v nedeljo do pólú dne zopet izreden občni zbor, pri katerem bi se bil imel voliti novi odbor. Došlo je precejšnje število društvenikov a zborovati se nij moglo, ker podpredsednika nij bilo. — Zadnji izredni občni zbor, ki je bil sklican dne 21. dec. 1875 v čitalnici, in kateri je bil jako dobro obiskan, — odpovedal se je po podpredsedniku.

— (Iz Cerknice) se nam piše: Cerkljani napravijo 6. februarja predpustno veselico s plesom, pri kateri bode svirala godba pešpolka Sachsen-Meiningen.

— (Iz Krškega mesta) se nam piše 23. t. m.: Denes teden, 30. t. m., v nedeljo napravi krško pevsko društvo besedo na Vidmu v g. Uršičevih prostorih. Pri tej priložnosti se bode v prvič v teh krajih slovensko igralo, ker dramatičen odsek bode spravil na oder veselo igro v 1 dejanji: „Črni Peter.“ Program je mnogovrsten, ter obsega tudi dva zbora, koja pojejo gospodičine in gospe, katere so pri besedi 9. t. m. prvič nastopile. Štiri zборе poje tudi moški zbor. Zraven bo tombola in ples v prav prostornej hiši. Opozorim č. g. bližnje domoljube na to veselico, opozorujem jih posebno zaradi tega, da mladi

ljudje, kateri s tolikim veseljem na delo hité, veselja ne izgubijo, ako vidijo, da se njihova s tolikim trudom osnovana reč ne podpira, opozorujem jih pa tudi zaradi tega, ker so čisti zneski namenjeni šoli.

— (Za pevce.) Piše se nam: Pri koncertu v goriškem gledališči 30. dec. 1875, s tako pohvalo prepevane pesni se dobé na kamnu tiskane pri g. Ant. Hribarju, učitelju v Gorici in sicer: „Slavčev spev in stepaj“ (uglasbil c. k. učitelj Avg. Leban) po 20 kr. čveterospev (Tenor I. in II., Bas I. in II.); „Domovini“ (uglasbil A. Leban) po 16 kr. čveterospev. Kdor vzame 10 čveterospevov, dobi jednega po vrhu.

Poslano.

Iz Ljutomira, 17. jan. 7. — Okolica Ljutomirska slovi zaradi svojega domoljubja. Čudno se tedaj nam dozdeva dopis od 9. Jan., kateri o malem domoljubju narodnjakov duhovenskega stanja pri nas in okolo nas poroča. Morde dopisniku pojem domoljubja ni jasen? Zagotoviti in dokazati mu zamoremo, da je naše duhovenstvo prej brez sebičnosti več domoljubja pokazalo, in še kaže, kot on. Domoljubje niso one črke, katere kdo u kaki časnik piše. Domoljubje še ni potezovanje za to ali ono osebo, katera — naj Perun zna — iz kakih namenov naprej tišči. — Domoljubje je značajno prizadevanje, blagor milega nam slovenskega národa brez sebičnosti pospeševati. — V tem duhovenstvo pri nas in okolo nas ne zastaja. — Pri nas so se milodari za Hercegovince itd. pobirali uže mesca Novembra, pa dozda še nikjer nismo čitali imenika darovavcev. Alj še morde niso odposlani?

Vsega bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezní, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicín in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebravljene, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, ožornost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenke in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 pričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi pričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, praga profesorja medicine na vseučilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda,

izdaje ne. — Tudi naše obljube nehté družega, kakor da se povrne slava, svoboda in samostalnost Velike Moravske!“

Sedaj se primakne Stanislav bliže k mizi, opré se stojé z desnico na mizo, pogleda prisednike mize z mladeniškim, slobodnim očesom in reče:

„Možje Slovaki! Vi odrekate dobi moje moč, bojite se, da bi ne mogel mladenič držati obljube in prisege svoje, — ali mislite, kakor vam drago! — Mladost more samo sebe, svoje sanje, vse kar je jej milo in drago, cel božji svet žrtvovati in posvetiti svojemu čistemu in vzvišenemu žaru. Starost in moška doba lahko izpelja kar nakani in tako jej zasluga nij ravno velika, ker jej nobene nevarnosti ne preté! Vaše žrtve torej nijso velike. Ali kedar hoče mladost z mnogimi težavami izpeljati, kar izpeljuje doba moška, njene zasluge, njene žrtve so tisočkrat večje od vaših; pa kaj mislite, modri in pametni možje, da ne zaslužuje največih žrtev ravno ta stvar da vzdignemo svoj rod in povzdignemo svojo slavo? Je-li res vaša stvar mala in neznatna?

Jaz sem navajen drugače o njej misliti; mislil sem namreč in mislim, da je dvigati národe mej vsemi deli življenja največe, kakor solnce najsjajnije mej vsemi zvezdami nebá. Nečete-li vi, da sinovi roda vašega, namenu vašemu največe žrtve žrtvujejo, katerih vi žrtvovati ne morete? Ali so vam duše toliko zavidne, da ne bodo srcu dopustile, da ono samo sebe žrtvuje nakani, katero vi za najsvetijo držite? — Rekli ste, kako bi mogel mladenič brez zavere v vaše društvo stopiti. Ali vedeti morate, da to godi njegovemu mlademu ponosu, da vidi, da je on jeden najboljih, da vé, da so mu koraki ostro odmerjeni. In širi se srce v mladenčevih prsih, žari se mu duša, ko vidi, da je za svoje ideje žrtvoval več kakor kdor koli drugi.“

Preneha in povzdignivši glavo reče z neko silo:

„Možje Slovaki! Jaz hočem v vaše društvo stopiti, ako bi se še tako težko zaveriti moral!“

Vse je zamolknolo, a stari Svetoš milo pogleda razvnetega in ponosnega sina.

Jurij Trenčinski poméri zopet svoje prijatelje, kateri ne vedo, na katero stran bi stopili. Nazadnje vpraša on sam mirno in tiho:

„Veš-li moj sin, da so zakoni bratov slovenskih ostri in teški in da se najmanji prestopok s smrtjo kaznuje?

„Vem!“ odgovori Stanislav.

„Veš-li, vpraša zopet Trenčinski, da tisti kdor hoče biti naš član, ne sme misliti niti želeči nič družega, kakor da se naš národ osvobodi?“

„Vem!“

„Veš-li, da mora vsak od nas odmréti svetu in vsako hrepenenje svojega srca zadušiti? da je ljubezen mladenčeva v naših očeh greh? da morajo biti prsi njegove trd kamen proti zamamljivim krasotam ženskim? da nikogar od nas ne sme niti mati, niti oče niti žena, niti ljuba, niti nič na svetu vezati, kakor da je vsak čas pripravljen umreti in zaglaviti za svoje namene?“

„Vem!“ reče mladenič ravno tako smelo in ostro.

(Dalje prih.)

Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle-
smart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih
oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj
Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,
Bonn, 10. jul. 1852.
Nevalosciere Du Barry v mnogih slučajih na
gradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti
grizi, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d.
pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju
sealni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih
ia mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in
in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsi-
nih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu
(L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in čelo-
muogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.
Vaša izvrstna Revalosciere je ozdravila večlet-
i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja,

bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gled-
ašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam
James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.
Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.
Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.
Ponavlja izrekan gledé Revalosciere du Barry
vs. stransko, najbolje spričevalo.
Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.
Spričevalo št. 76.921.
Oberimpenn, (Badensko), 22. aprila 1872.
Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za stra-
nimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti ni
mogel, je vsled vaše Revalosciere du Barry po-
polnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.
Spričevalo št. 72.618.
La Roche sur Yon, 30. julija 1868.
Vaša Revalosciere ozdravila me je popoln.

strašnih želodčnih in čutnicnih boleznij, katere so-
ne deset let učile.

(Gospa) Armanda Prevost, posestnica.

V piehastih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr.,
1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 fun-
tov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.
Revalosciere-Bisciten v puščah in tabletah za
2 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4
gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold. Prodaje:
Du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfisch-
gasse 8, kaker v vseh mestih pri dobrih
lekarjih in specerijskih trgovcih: tudi razpošilja du-
njaka hiša na vse kraje po poštah kakorznica ali
povzetik. V Ljubljani Ed. Schr. J. Svoboda,
lekar pri „zlatem oriu“, v Reki pri lekarju J. Pro-
damu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v
Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri
lekarju Jakobu Serravallo pri drogeristu P. Rocca-
in J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (309)

Dobrodelni bazar!

Pod tem naslovom

Prve dunajske fabrike za perilo

Dunaj,
Kölnerhof-
gasse 4.

Dunaj,
Kölnerhof-
gasse 4.

Srajca za dame
namesto gl. 2, le gl. 1.

Srajca za gospode
namesto gl. 2, le gl. 1.

za dobrodelne namene pred kratkem otvorjen bazar vzbudil je občudovanje v naj-
oddaljenejših krajih monarhije zaradi
v istini cene razprodaje
gotovo izvrstnega

perila za gospode, gospe in otroke,
platna in prtov za mize itd.;

zaradi večstranskih naročil, sklenila je fabrika neko večjo prodano
tkalnice pridobiti si po prav ugodnimi pogoji, ter jej mogoče, v pri-
hodnje sledeče cene

na polovico izdelalne cene
nastaviti.

Namesto dva samo jeden goldinar!

	prej	sedaj		prej	sedaj
12 ang. batistnih robcev z barvanim robom	gl. 2,	gl. 1.—	6 parov finih angleških manšet modernejšje	gl. 4,	gl. 2.—
obrobljene	" 2,	" 1.—	1 fino štikana srajca za dame z najlepšo upravo	" 4,	" 2.—
1 shirting-srajca za gospode z gladkimi ali	" 2,	" 1.—	1 eleg. francoski korset z lepo štikarijo	" 4,	" 2.—
nabranimi prsi	" 2,	" 1.—	1 fina spodnja kika za dame z izvrstnim lišpom	" 4,	" 2.—
1 stanovitno barvana srajca s perkala, naj-	" 2,	" 1.—	1 hlače za dame iz najboljšega vrčastega barhenta,	" 4,	" 2.—
novejšje šege	" 2,	" 1.—	gladke in lepo okinčane gld. 1, 1.25, 1.50.	" 4,	" 2.—
1 angl. trikot-jopica ali hlače bela in barvasta	" 2,	" 1.—	1 kika iz najboljšega vrčastega barhenta, gladko in lepo-	" 4,	" 2.—
6 elegantnih batistnih robcev z barvanim	" 2,	" 1.—	olišpana, gld. 1.80, 2 in 2.50.	" 4,	" 2.—
robom obrobljene	" 2,	" 1.—	1 korset iz barhenta, najboljši vrčasti barhent, gladek in	" 4,	" 2.—
6 trojnih zavratnikov, najnovjšje oblike	" 2,	" 1.—	lepo olišpan, gld. 1.25, 1.50 in 2.	" 4,	" 2.—
1 prepletana srajca za dame z najboljšega	" 2,	" 1.—	1 srajca za gospode rumburskega platna, gladka ali gu-	" 4,	" 2.—
shirtinga	" 2,	" 1.—	bana, najfinejša gld. 2.50, 3, 3.50 in 4.	" 4,	" 2.—
1 elegantne hlače za dame z robnim lišpom	" 2,	" 1.—	1 srajca za gospode rumburskega platna, fantazijna in	" 4,	" 2.—
1 fini ponočni korset najboljšje bise s shir-	" 2,	" 1.—	štikana, najfinejša gld. 3.50, 4, 4.50 in 5.	" 4,	" 2.—
ting-robcom	" 2,	" 1.—	1 srajca za dame iz pravega platna, gladka in fantazijna,	" 4,	" 2.—
6 finih platnenih robcev, garantirane, da so	" 2,	" 1.—	najfinejši gld. 1.50, 2, 2.50 in 3.	" 4,	" 2.—
iz pravega platna	" 2,	" 1.—	1 srajca za dame iz pravega platna, štikana, najfinejši	" 4,	" 2.—
1 platnene spodnje hlače za gospode	" 2,	" 1.—	gld. 2.50, 3, 3.50 in 4.	" 4,	" 2.—
1 fina barvasta kreton-srajca, garantirana	" 3,	" 1.50	1 kos 30 vatlov vrčastega barhenta, najfinejši gld. 7.50,	" 4,	" 2.—
za pravobavreno	" 3,	" 1.50	8, 9, 10 in 11.	" 4,	" 2.—
1 bela srajca za gospode z gladkimi trojnimi	" 3,	" 1.50	6 kosov 3/4 šir. rjuhe brez šiva gld. 9 in 10.	" 4,	" 2.—
prsi	" 3,	" 1.50	6 kosov 3/4 šir. rjuhe brez šiva, pravo platno, najfinejša	" 4,	" 2.—
1 bogato olišpana srajca za dame najboljšje	" 3,	" 1.50	gld. 14.50, 15.50 in 16.50.	" 4,	" 2.—
vrste	" 3,	" 1.50	za 6 osob prtice na mizo iz dvojtkanine in damasta gld. 3,	" 4,	" 2.—
1 fino štikane hlače za dame prav e elegantno	" 3,	" 1.50	3.50, 4, 4.50 in 5.	" 4,	" 2.—
narejene	" 3,	" 1.50	za 12 osob prtice na mizo iz dvojtkanine in damasta	" 4,	" 2.—
1 shirting spodnja kika za dame najboljšjo	" 3,	" 1.50	gld. 8.50, 10, 11, 12 in 14.	" 4,	" 2.—
naprave	" 3,	" 1.50	1 kos 30 vatlov 3/4 šir. domačega platna gl. 6.50, 7.50 in 8.	" 4,	" 2.—
1 spodnje hlače za gospode iz pravega rum-	" 3,	" 1.50	1 kos 46 vatlov 3/4 šir. kreas platna gl. 16, 17, 18 in 18.50.	" 4,	" 2.—
burskega platna	" 3,	" 1.50	1 kos 50 vatlov 3/4 šir. irlandskega in holandskega platna	" 4,	" 2.—
1 angl. eksford-srajca najnovjšje šege, ga-	" 4,	" 2.—	gld. 20, 22, 23, 25 in 26.	" 4,	" 2.—
rantirana za pravo	" 4,	" 2.—	1 kos 54 vatlov 3/4 šir. rumburskega platna gld. 24, 25,	" 4,	" 2.—
1 srajca za gospode iz pravega rumburg-	" 4,	" 2.—	26, 28, 30, 32 in 36.	" 4,	" 2.—
skega platna z lepo nabranimi prsi	" 4,	" 2.—	12 komadov brisavk iz dvojtkanine in damasta gld. 3.25,	" 4,	" 2.—
1 fino štikana srajca za bal, ročna štikarija,	" 4,	" 2.—	3.75, 4.50, 5, 5.50 in 6.	" 4,	" 2.—
najnovjšje šege	" 4,	" 2.—		" 4,	" 2.—

Naslov: Prva dunajska fabrika za perilo,
Dunaj, Kölnerhofgasse 4, Dunaj.

Naročila proti pošiljanju norcev ali pa proti poštne podzetji.

(16-2)

Dunajska borza 25. januarja.
(izvirno telegrafsko poročilo)

Enotni št. dolg v bankovnih	68 gld	90 kr.
Enotni št. dolg v srebru	73	90
1800 št. posojilo	112	75
Akcie narodne banke	892	—
Kreditne akcije	190	60
London	114	40
Napol.	9	19 1/2
C. k. cekini	5	41 1/2
Srebro	104	65

V najem se dá

na več let hiša v jedno nad-
stropje, potem gospodarsko poslopje,
in ako kdo želi tudi vrt in drugo zem-
ljišče. Poslopje stoji blizu farne cerkve
poleg okrajne ceste, ter je zaradi tega
jako prikladno za mesarijo, krčmo in
drugo jednako kupčijo.

Več se izve ustno ali pismeno pod
naslovom: N. Rojnik Rakovlec, pošta
Braslovce. (23-1)

Rajževi pulver, beli in rdečkast. Iz-
ključivo iz vegetabilnih tvarin, posebno zdrav
za kožo, katerega podeli izvirno brklost in čvr-
stost, kar se nahaja le pri mladini. 1 paket
10 kr., 1 škatlja 40 kr.

Ribje olje, posiljeno na ravnost iz mesta
Bergen na Norveškem, brez kisline in ne slabo-
dišeč. 1 originalna steklenica 80 kr.

Sok iz Tamarinde. Po miznih sredstvih
iztlačen. Učinkuje znamenito krepljivo in olaj-
šajoče. 1 steklenica 40 kr. (132-180)

Naročila se izvirajo viračjo-
čoj se pošto proti poštne povzetju.

Pravo vino žganje z soljo, v
pomot bolehnemu človeku, pri vsih notranjih
in zunanjih prisađih, zoper večino boleznij, po-
sebo za vsakovrstne rane itd. 1 steklenica
40 kr.

Pravi sajdičev pulver. Nareja se z
čisto kemikalijami. 1 škatlja 80 kr., 1 tucat
škatelj 6 gold. 60 kr.

Neizmotljivo sredstvo zoper mizlico.
Učinek tega leka je dokazana istina in vsaki
bolnik, ki je lek uže poskusil sam na sebi, se
bode radosno prepričal, da je najmočnejše in
zanesljivo sredstvo do sedaj znanih zoper
ponavljajočo se mizlico. 1 steklenica 80 kr.

Menoti-Pastille (ki so na dunajski svetov-
nej izlozbi 1873 dohile darilo). Te pastille
čudovito delajo proti prehladi in krtu, kakor
proti kašlju, jekli, ki se se le začne, proti
brzi, boleznim na pljučih in v grlu, in proti
vsakovrstnem kašlju, tudi kroničnem. Škatljica
veja 75 kr.

„K angelju“
v Ljubljani.

Lekarna Piccoli.

maternične brzizlje.
Aparati za samo-brizganje,
pasovi za počene, uretralne in

Praktikant
ali uvajence sprejme se takoj v jedne
manufakturne in specerijske štacuni. Več o
tem se izve pri administraciji „Slov. Naroda“.
(24-2)